

סיכוי סיקוי Sikkuy

העמותה לקידום שוויון אזרחי الجمعية لدعم المساواة المدنية
The Association for the Advancement of Civic Equality

6 בפברואר, 2014

לכבוד,
מר אלי אללוף
יו"ר הוועדה למלחמה בעוני בישראל
ירושלים

באמצעות דוא"ל

א.ג.,

הנדון: צמצום שיעורי העוני ועומקם בחברה הערבית

הרינו לפנות אליך בשם עמותת "סיכוי" שהינה ארגון חברה אזרחית, משותף לערבים ויהודים אזרחי המדינה, שמטרתו לקדם שוויון בין האזרחים הערבים ליהודים בישראל. **מתחילת דרכה של עמותת "סיכוי" אנו נמצאים בקשר קבוע ואינטנסיבי עם פקידי משרדי הממשלה השונים, על מנת לפעול יחד למען הקצאה שוויונית של המשאבים ברשויות המקומיות הערביות. בעבר הופענו בפני ועדת טרכטנברג ואנו משתתפים קבועים בשולחן העגול של מנכ"ל משרד ראש הממשלה לקידום החברה הערבית. מתוך זאת, הרינו לפנות אליך בעניין צמצום שיעורי העוני ועומקם בחברה הערבית, סוגיות האמורות להתברר, בין היתר, במסגרת הוועדה למלחמה בעוני בישראל שבראשה הנך יושב. ברצוננו לבקש כי יתאפשר לנציגי העמותה להופיע בפני מליאת הוועדה למלחמה בעוני וכן בפני וועדות המשנה הבאות: כלכלה ותעסוקה, דיור, פרט, משפחה וקהילה על מנת לפרוש בפניהן את המומחיות המיוחדת שפיתחנו בתחומים אלה אותם אנו רוצים להציג.**

מכאן, ראינו לנכון לחלוק עמכם את תובנתנו בסוגיה אחרי עבודה ארוכת שנים בתחום ומניסיוננו לפעול יחד עם משרדי הממשלה השונים והרשויות המקומיות הערביות.

ראשית – עיון מהיר בהרכב הוועדה המפורסם באתר מעלה שקיים תת ייצוג של החברה הערבית בכלל ולנשים בפרט. **מתוך 50 חברי מליאה ישנם רק שני נציגים** מהאוכלוסייה הערבית. על כן, אנו מבקשים לפעול לייצוג צרכי החברה לאורך כל מרכיבי הוועדה. לכל הפחות, כשיעור האזרחים הערבים מכלל האוכלוסייה בארץ כ- 20% ואף לחתור לשיעורם מכלל העניים בפועל. זאת **כתנאי בסיסי** לשקף נאמנה את חומרת העוני ושיעורו בפועל ומיפוי דרכי התמודדות אפקטיביים עבור החברה הערבית.

שנית ולגופו של עניין, עמותת "סיכוי" פיתחה מומחיות ייחודית במיפוי חסמים במשרדי הממשלה וברשויות המקומיות אשר מונעים הקצאה שוויונית של משאבי המדינה לאזרחים הערבים באמצעות המודל "מחסמים לסיכויים". אנו מציעים לועדה לאמצו בעבודתה במיפוי הסוגיה ובעיקר לצורך התווית המלצות מדיניות אופרטיביות הנוגעות לאזרחים הערבים במדינה. המודל מציע דרך מובנית למיפוי, מיון ואפיון של חסמים המונעים הנגשה

שוויונית של משאבי המדינה לאזרחים הערבים, ומאפשר יצירת המלצות מדיניות להסרתם בדרך למדיניות שוויונית¹.

חשוב לציין כי את המודל ניתן להפעיל בכל תחומי המדיניות. בעמותה הפעלנו את המודל במספר תחומים ביניהם: רווחה, שיווק קרקעות, תחבורה ציבורית, מסגרות שהייה לילדים בסיכון מלידה עד גיל 3 ועוד. **אנו מתכבדים להגיש לוועדה את מסמכי המדיניות הבאים:**

"מחסמים לסיכויים מס' 1 – הדרך לשוויון בין האזרחים הערבים והיהודים בישראל"².

"מחסמים לסיכויים מס' 2 - סוגיות ברישום המקרקעין בחברה הערבית בישראל"³.

"מחסמים לסיכויים מס' 3 – שיווק קרקעות מדינה לפיתוח ובנייה ביישובים הערביים"⁴.

"מחסמים לסיכויים מס' 4 – הקצאת תקציב משרד הרווחה ותקני עובדים סוציאליים למחלקות לשירותים חברתיים ברשויות המקומיות הערביות"⁵.

"מחסמים לסיכויים מס' 5 – תחבורה ציבורית ביישובים הערביים"⁶.

בשלב זה נשמח לפרוש בפני הוועדה תאור תמציתי שעלה במחקרנו הנ"ל של דוגמאות לעיוותים במנגנוני ההקצאה הממשלתיים היוצרים הקצאת חסר לאוכלוסייה הערבית בישראל. הקצאת חסר זו משליכה באופן ישיר ועקיף על הטיפול האופרטיבי בצמצום שיעורי העוני ועומקו בחברה בכלל ובחברה הערבית בפרט כמפורט להלן.

1. **בתחום הרווחה** - בשנת 2011 חקרה עמותת סיכוי את מנגנוני ההקצאה בתחום הרווחה ופרסמה את הממצאים במחקר "מחסמים לסיכויים" – הקצאת תקציב משרד הרווחה ותקני עובדים סוציאליים למחלקות לשירותים חברתיים ברשויות המקומיות הערביות"⁷. המחקר, בדק מהו חלקן של הרשויות המקומיות הערביות בתקציב משרד הרווחה למחלקות לשירותים חברתיים. ומהו חלקן של הרשויות המקומיות הערביות בהקצאת תקני עובדים סוציאליים למחלקות לשירותים חברתיים. במסגרת המחקר נמצא, כי בקרב תושבי הרשויות המקומיות הערביות שיעורי הנזקקות גבוהים יותר בכל תחומי הפעולה של המחלקות לשירותים חברתיים ובכל גודל משק בית נתון. למעשה בכל התחומים שבדקנו, שיעורי הנזקקות בקרב ערבים גבוהים יותר ביחס לשיעורים באוכלוסייה. **ניתוח תקציב משרד**

1 מסמך מדיניות מס' 1 "מחסמים לסיכויים" – הדרך לשוויון בין האזרחים הערבים והיהודים בישראל". מצ"ב קישור למודל: http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/08/sikkuy_mediniut_2010.pdf

2 מסמך מדיניות מס' 1 "מחסמים לסיכויים" – הדרך לשוויון בין האזרחים הערבים והיהודים בישראל". מצ"ב קישור למודל: http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/08/sikkuy_mediniut_2010.pdf

3 מסמך מדיניות מס' 2 "מחסמים לסיכויים" – סוגיות ברישום המקרקעין בחברה הערבית בישראל בקישור הבא: http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/08/sikkuy_hasamim_land_regisrter_2011.pdf

4 מסמך מדיניות מס' 3 "מחסמים לסיכויים מס' 3 – שיווק קרקעות מדינה לפיתוח ובנייה ביישובים הערביים" בקישור הבא: http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/09/karkaot_medina21_9_2011.pdf

5 מסמך מדיניות מס' 4 "מחסמים לסיכויים" – הקצאת תקציב משרד הרווחה ותקני עובדים סוציאליים למחלקות לשירותים חברתיים ברשויות המקומיות הערביות" בקישור הבא: http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2011/09/taktziv_revaha21_9_2011.pdf

6 מסמך מדיניות מס' 5 "מחסמים לסיכויים מס' 5 – תחבורה ציבורית ביישובים הערביים" בקישור הבא: http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/05/tahbura_tziburit_2012.pdf

7 מסמך מדיניות מס' 4 "מחסמים לסיכויים" – הקצאת תקציב משרד הרווחה ותקני עובדים סוציאליים למחלקות לשירותים חברתיים ברשויות המקומיות הערביות" בקישור הבא: http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2011/09/taktziv_revaha21_9_2011.pdf

הרווחה הראה שחלקן של הרשויות המקומיות הערביות בתקציב משרד הרווחה מהווה 10.6%, כשתושבי היישובים הערבים בישראל מהווים 20% מכלל הנזקקים.⁸

בתחום תקני עובדים סוציאליים המחקר הראה שקיים אי שוויון בעומס על תקן עובד סוציאלי ברשות מקומית ערבית ביחס ליתר הרשויות המקומיות בישראל. **התוצאה היא שתושבי היישובים הערבים בישראל מהווים 20% מהנזקקים, אך הוקצו להם רק 14.4% מהתקנים.⁹**

מכאן, כאשר קיימת אפליה בין הרשויות המקומיות הערביות ליהודיות אנו מגיעים למצב בו דווקא אחת האוכלוסיות הזקוקה יותר מכל לסיוע של עובדים סוציאליים פועלת בעומסים בלתי אפשריים ולא שוויוניים ביחס לאוכלוסיה היהודית. הדבר אינו מאפשר את הטיפול הדרוש לאזרחים הערבים הנתונים לשיעורי עוני גבוהים ועמוקים כאחד.

בשבוע שעבר, ביום 30.1.2014, ערכנו דיון עם הפקידות הבכירה של משרד הרווחה בה הוצג כי הפערים מצטמצמים בקצב איטי ביותר. על הועדה לפעול לסגירה מיידית של הפערים בין רשויות מקומיות ערביות ליהודיות בתקציבים ותקנים ממשרד הרווחה.

2. **בתחום תפוסת סניפי הביטוח הלאומי - מבדיקה שערכה עמותת סיכוי באמצעות הנתונים המפורסמים באתר המוסד לביטוח לאומי עולה תמונה של הנגשה לא שוויונית של סניפי הביטוח הלאומי. לפי הבדיקה שלנו עולה כי רק 4% מהסניפים הראשיים, 11% מסניפי המשנה ו-14% מהאשנבים של הביטוח הלאומי נמצאים ביישובים ערבים.** כשבחנו את הפריסה הארצית לפי גודל ישוב גילינו, כי ביישובים הערבים בצורה סיסטמתית קיימים שירותים נמוכים יותר של הביטוח הלאומי. בנוסף, גילינו כי ישובים ערבים משויכים לסניפים מרוחקים יותר גיאוגרפית ומקשים עליהם מאד את ההגעה לשירות, כמו למשל תושבי עראבה המשוייכים לנצרת במקום לסניף כרמיאל הקרוב. עמותת סיכוי הדגישה, כי הגברת תפוסת שוויונית של סניפי ביטוח לאומי בתוך היישובים הערבים יש בה להגביר את הנגשת השירות לאזרחים הערבים וביתר שאת לצמצם את העוני בקרב החברה הערבית. נציין, כי יש חשיבות רבה לנוכחות של מוסדות ממשלתיים ביישובים ערביים, דבר שיש בו לתרום גם לכלכלת היישוב הן כמקור לארנונה והן כמקום עבודה. הכנסת סניף של הביטוח הלאומי לישוב יכול לתרום לצמצום שיעורי העוני באמצעות הגברת היצע העבודה למבקשי העבודה בקרב החברה הערבית. כמו כן באמצעות הקטנת הנטל הכלכלי בעקבות הצורך להתנייד לסניפי ביטוח לאומי מרוחקים.

אנו קוראים לוועדה לפעול לצמצום הפערים בתפוסת סניפי הביטוח הלאומי בין הרשויות המקומיות הערביות ליהודיות.

3. **בתחום הדיור ושיווק הקרקעות - בשנת 2011 עמותת סיכוי חקרה את שיווק קרקעות המדינה ביישובים הערבים ופרסמה את הממצאים במחקר "מחסמים לסיכויים מס' 3 - שיווק קרקעות מדינה לפיתוח ובנייה ביישובים הערביים"¹⁰. במסגרת המחקר עלה, כי המדינה נכשלת בשיווק קרקעות מנהל ביישובים הערבים. בעוד בחברה היהודית הגיעו ל-70% הצלחה בשיווק קרקעות בין השנים 2005-2009, בחברה הערבית שווקו**

8 ניתן להתרשם מהפערים בשיעורי הנזקקות ביחס לשיעורי ההקצאה בתחומים השונים בטבלה בעמוד 35 במחקר הנ"ל.

9 לפירוט יתר - ראו עמודים 54-58 במחקר הנ"ל.

¹⁰ מסמך מדיניות מס' 3 "מחסמים לסיכויים מס' 3 - שיווק קרקעות מדינה לפיתוח ובנייה ביישובים הערביים" בקישור הבא:

http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/09/karkaot_medina21_9_2011.pdf

בפועל, בתקופה האמורה, רק 20% מיחידות הדיור שיצאו לשיווק. מגבלות רבות בפיתוח קרקע פרטית ביישובים הערביים הביאו לכך שמקומה של קרקע מדינה כמקור משמעותי לפיתוח מעניק לה חשיבות רבה ומשמש מעין מפלט אחרון עבור יישובים ערביים רבים. חוסר הצלחה בשיווק קרקע מדינה למעשה מדיר את החברה הערבית בישראל ממשאב חיוני. המחקר מצא את החסמים שמונעים את הצלחת השיווק ביישובים ערבים ונשמח להופיע בפני ועדת הדיור ולפרוש בפניה את ממצאינו. בנוסף לכך, תוכניות ממשלתיות רבות לקידום פתרונות דיור אינן רלוונטיות למאפייני הדיור של החברה הערבית. נשמח להרחיב בהופעתינו בפני הוועדה.

4. **בתחום התחבורה הציבורית** – בשנת 2012 עמותת סיכוי חקרה את תחום התחבורה הציבורית ביישובים הערבים ופרסמה מחקר "מחסמים לסיכויים מס' 5 – תחבורה ציבורית ביישובים הערביים" עם המלצות מדיניות שמטרתן להתמודד עם החסמים בהקצאה שוויונית של תחבורה ציבורית לרשויות המקומיות הערביות¹¹. כבר בשלבים הראשונים של המחקר גילינו, **כי קיימים פערים גדולים מאד בין היישובים הערבים ליישובים היהודים בנגישות לתחבורה ציבורית. קיימת תחבורה ציבורית ברמה מאוד מאוד נמוכה בחלק ניכר מהיישובים הערבים, כולל כאלה בהם מתגוררים מעל 10,000 תושבים.** תחבורה ציבורית היא לרוב הדרך היחידה שפתוחה בפני אוכלוסיות מוחלשות להתנייד במרחב. העדר תחבורה ציבורית מונע מצעירים להגיע למוסדות להשכלה גבוהה וכך לצאת ממעגל העוני ומנשים להגיע לאזורי תעסוקה ולהשתלב בשוק העבודה בישראל.

לפי נהלי משרד התחבורה, ישוב הרוצה לקדם תחבורה ציבורית צריך להגיש תוכנית לבקשת קו אוטובוס. הבעיה היא שלרוב היישובים הערביים אין את רמת הידע המקצועי הדרושה על מנת להכין תוכניות מסוג זה. כך יוצא כי דווקא ליישובים הזקוקים ביותר לקידום תחבורה ציבורית אין כמעט נגישות לשיפור המצב. **מדובר במנגנון הקצאה היוצר הקצאה לא שוויונית.**

השקעה תקציבית בסקר צרכים ביישובים בארץ ו/או קביעת רף מינימלי לתחבורה ציבורית בכל ישוב (לפי גודל, מרחק ממרכז הארץ ועוד) נדרשת על מנת שמשרד התחבורה יקצה את משאבי התחבורה הציבורית ליישובים הערבים באופן שוויוני ביחס ליישובים יהודים. יש לציין, כי במסגרת תוכנית החומש מתקדמים כמה פרויקטים של תחבורה ציבורית במספר יישובים ערביים. פעילות הרשות לפיתוח כלכלי ומשרד התחבורה בתחום זה מבורכת אך הקצב בו נעשים הדברים איטי ביותר. יש לזכור כי על המדינה לגשר על פער ארוך שנים.

חשוב לציין, כי רוב משרדי הממשלה משתמשים **בקול קורא** כמנגנון לחלוקת כספי המשרד לרשויות המקומיות. **מנגנון זה יוצר הקצאה לא שוויונית** שכן ככל שרשות מקומית חזקה יותר כך יש לה יכולת טובה יותר לעמוד בדרישות הקול הקורא. הרשויות הערביות חלשות יחסית (אשכולות 1-4) ולמעשה כמעט ומודרות מקבלת תקציבים ממשרדי הממשלה באמצעות קולות קוראים.

כיום, משרד התחבורה פועל להכנסת תחבורה ציבורית לרשויות המקומיות הערביות אך התקציבים המועברים לתחום זה קטנים ביותר ובקצב שבו מתקדמים הדברים לא צפוי שינוי משמעותי עבור הא/נשים בחברה הערבית בטווח הנראה לעין. אנו ממליצים על הגדלה משמעותית של התקציב לקידום תחבורה ציבורית ביישובים הערבים ככלי אפקטיבי להגדלת תעסוקה וצמצום העוני.

¹¹ מסמך מדיניות מס' 5 "מחסמים לסיכויים מס' 5 – תחבורה ציבורית ביישובים הערביים" בקישור הבא:

http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/05/tahbura_tziburit_2012.pdf

5. הרחבת השתתפות בני האוכלוסייה הערבית בכלל והנשים בפרט במעגל התעסוקה יכולה לסייע ביציאה

ממעגל העוני. בעניין זה כבר פנינו לשר הכלכלה במהלך חודש אוקטובר והבהרנו, כי במסגרת עבודת עומק של העמותה גילינו, כי לנשים ערביות חסרה התשתית הדרושה על מנת להשתלב בשוק העבודה והמדינה לא פועלת מספיק בתחום הגדלת הביקוש בשוק העבודה לנשים ערביות. על מנת לשלב נשים ערביות בשוק העבודה הישראלי, ניתן באופן עקרוני לפעול הן בתחום של הגדלת ההיצע של העובדים והן בתחום של הגדלת הביקוש לעובדים. עמותת סיכוי מזהה, כי כיום יש תוכניות רבות העוסקות בתחום ההיצע ועוזרות לנשים ערביות להתאים ולהיות מוכנות לשוק העבודה, כולל תוכניות הכשרה מקצועית, מרכזי תעסוקה והשמה ועוד. אך לתפיסתנו יש כיום היצע גדול ואיכותי מספיק של נשים ערביות אשר מוכנות להשתלב בשוק העבודה ולכן אין בכוחן של התוכניות להגדלת ההיצע, גם כאשר הן מצליחות, לחולל שינוי במצב התעסוקה. בתחום הביקוש אנו רואים שנעשית מעט מאד עבודה. התוצאה היא היצע הולך וגדל של נשים ערביות אשר לא "פוגש" בשוק העבודה ביקוש להעסקתן. התוכניות שכן עוסקות בביקוש הן תוכניות לסבסוד שכר של עובדים ערבים במספר ענפים. תוכניות אלה מצליחות להתגבר על החסמים וגורמות לאיזושהי המשרות. מדובר בתוכניות יקרות מאוד ולהערכתנו אין ביכולתה/רצונה של הממשלה להרחיב אותן כדי ליצור שינוי רחב בשוק התעסוקה. לכן, על מנת להגדיל את הביקוש לתעסוקת נשים ערביות בשוק העבודה אנו מאמינים שחיוני להטמיע אסטרטגיות חדשות. הממשלה הינה צרכנית ענק של סחורות ושירותים מהמגזר הפרטי. משרד הכלכלה יכול למנף עובדה זו ולהשתמש בתמריצים חיוביים על מנת להגדיל את שיעור המועסקות הערביות במגזר הפרטי אצל ספקים של הממשלה¹². עמותת סיכוי משוכנעת כי אין בכוחם של צעדי המדיניות המסורתיים להתגבר על החסמים הגדולים העומדים בפני תעסוקת נשים ערביות, בוודאי לא תוכניות שמטרתן הגדלת ההיצע. רק טיפול משמעותי בצד הביקוש יכול לחולל שינוי. **נקודת ההתערבות היעילה, האפקטיבית והוזלה ביותר של הממשלה היא בתחום מתן הטבות בתחום בחירת ספקי ממשלה למעסיקים המעסיקים ערבים. בנוסף, השנה החל לפעול פיילוט לשילוב מורות ערביות בבתי ספר יהודים. פיילוט זה בה לתת מענה לכך שיש מחסור במורים במורים במספר מקצועות בבתי הספר בחינוך היהודי/עברי ומצד שני יש מורים ומורות ערבים רבים ללא תעסוקה. עידוד של המדינה לשילוב מורות ערביות בחינוך העברי נותן פתרון אחד לבעיה כפולה.**

בתחום התשתיות אנו מתמודדים עם מחסור ברשויות המקומיות הערביות במעונות יום מסובסדים, מקומות תעסוקה ותחבורה ציבורית. ראשית, הרשויות המקומיות הערביות סובלות משרותי תחבורה ציבורית ירודים ביותר כמפורט בסעיף 4 הנ"ל. בנסיבות אלה ככל שמקומות העבודה הפוטנציאליים מרוחקים גיאוגרפית ותחבורתית ממקום מגורן של הנשים הערביות יש בכך לגרוע מפוטנציאל העסקתן בשל איבוד הזמן הנגזל מיום עבודה בדרך הלוך וחזור. עובדה זו אף פוגמת בכדאיות הכלכלית של הנשים הערביות לצאת לשוק העבודה ככל שיש בכך לחייבן לממן שעות ארוכות למעונות יום/צהרונים. עובדה זו מחייבת את הממשלה להגדיל את היצע מקומות העבודה ולייצר מקומות נגישים, קרובים וגמישים

¹² לדוגמה אפשר ללמוד מהמודל הקנדי שהטיל על זוכים במכרזים ממשלתיים חובת דיווח ראשונית לעניין התפלגות העובדים לפי קבוצות האוכלוסייה השונות, הצגת תכנית עבודה ויעדים לקידום שיעור המועסקים מכל קבוצות המיעוט וכן דרוש דיווח מדי שנה על מידת העמידה ביעדים. צעדים רגולטורים פשוטים אלה תרמו תרומה משמעותית ביותר לכניסת קבוצות מיעוט לשוק העבודה בקנדה. צעדים דומים הופעלו במדינות שונות בעולם המערבי והביאו לתוצאות חיוביות.

המשקללים את הנסיבות המתוארות. לבסוף, ברשויות המקומיות הערביות חסרה תשתית של מעונות יום מסובסדים עבור אימהות עובדות. ניתן להתרשם ממחקר שערכנו בנושא בשנת 2010¹³. בשנים האחרונות אנו עדים להשקעה מאסיבית של משרד הכלכלה בתחום זה ועלייה ניכרת בפריסה הארצית של מעונות יום ברשויות המקומיות הערביות. עם זאת, עדיין קיימת בעיה קשה של עלויות השירות. אי אפשר להשוות בין יכולת התשלום של אישה ערבייה ענייה מול אישה יהודייה ענייה עקב הפערים בעוני. הרשויות הערביות המקומיות ממוקמות באשכולות הסוציו-אקונומיים הנמוכים ביותר. באשכולות אלה לא קיים ייצוג לרשויות מקומיות יהודיות. בנוסף, נשים ערביות סובלות פעמיים מאפליה בשכר, פעם ראשונה מכיוון שהן ערביות ופעם שנייה מכיוון שהן נשים. בנוסף, הן עומדות בפני תקרת קידום נמוכה יותר והצפי שלהן לעלייה בשכר אינו גבוה. במידה והמשכורת שלהן מכסה את עלות המעון אין כדאיות כלכלית לצאת לשוק העבודה.

לאור האמור, כולנו תקווה כי הירתמותכם לקידום המלצות אופרטיביות למלחמה בעוני בכלל ובקרב החברה הערבית בפרט יש בה כדי לסייע לצמצם את הפערים שנפערו בשיעורי העוני ועומקם, מזה שנים, בין האוכלוסייה הערבית לאוכלוסייה היהודית. זאת תוך שקלול הוליסטי וכולל למגוון הנתונים שהונחו על שולחנכם כאמור. נשמח להמשיך ולעמוד בקשר ולהרחיב על כל אחד מהתחומים שפרשנו לעיל ולהופיע בפני חברי הועדה הנכבדת וועדות המשנה הבאות: כלכלה ותעסוקה, דיור, פרט, משפחה וקהילה על מנת לפרט בפניכם את ממצאינו בכלל הסוגיות שנזכרו לעיל.

בברכה,
ג'אבר עסאקלה
רון גרליץ
מנכ"לים שותפים
עמותת "סיכוי", העמותה לקידום שוויון אזרחי

פרטי קשר:
ג'אבר עסאקלה, טלפון: 0525345932, דוא"ל: Jabir@sikkuy.org.il.
רון גרליץ, טלפון: 0524312494, דוא"ל: ron@sikkuy.org.il.

לתיאום השתתפות סיכוי יש לפנות:
גבי שירלי רקח, 0522833640, shirley@sikkuy.org.il.
מר עבד כנאענה, 0586741855, abed@sikkuy.org.il.

העתקים:
ח"כ מאיר כהן, שר הרווחה והשירותים החברתיים.
מר יוסי סילמן, מנכ"ל משרד הרווחה והשירותים החברתיים.

13 מסמך מדיניות מס' 1 "מחסמים לסיכויים" – הדרך לשוויון בין האזרחים הערבים והיהודים בישראל בקישור הבא:
http://www.sikkuy.org.il/wp-content/uploads/2013/08/sikkuy_mediniut_2010.pdf

פרופ' צבי אקשטיין, יו"ר ועדת הכלכלה והתעסוקה, דיקן ביה"ס לכלכלה, המרכז הבינתחומי הרצליה.
ד"ר חיים פיאלקוף, יו"ר שותף בועדת הדיור, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
ד"ר אמילי סילברמן, יו"ר שותף בועדת הדיור, ראש הקליניקה האורבאנית, האוניברסיטה העברית, ירושלים.
פרופ' גל גיוני, יו"ר ועדת פרט, משפחה וקהילה, דיקן ביה"ס לעבודה סוציאלית ורווחה חברתית, האוני' העברית.